

daným, ale jen tehdy, jestliže dotyčná vojenská osoba »plní toliko svou brannou povinnost«. Tento předpoklad v tomto případě nedopadá, protože podle obsahu spisů nastoupil Jan Š. vojenskou službu asi roku 1916, byl tedy u vojska již 9 roků, konal vojenskou službu jako rotmistr z povolání a pro takové vojenské osoby má místo posádky význam řádného bydliště (srov. Gottl »Ungarische Zivilprozessordnung« poznámky k §u 26). Nezáleží tedy na tom, že zletilý zůstavitel před nastoupením vojenské služby asi v 17 letech bydlel u svých rodičů v Písku.

Čís. 5676.

Oznámení poddlužníka ve smyslu §u 295, druhý odstavec (§ 39 čís. 2) ex. ř. jest vyříditi rozhodnutím soudu, zda a ohledně kterých služebních požitků zůstává povolení exekuce v platnosti a ohledně kterých se zrušuje; nestačí ponechati rozhodnutí případnému sporu dle §u 308 ex. ř.

Pro poddlužníka-stát počíná lhůta k rekursu doručením usnesení úřadu plat poukazujícím; nezáleží na tom, kdy došlo finanční prokuratuře.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1926, R II 395/25.)

Návrh poddlužníka (eráru), by byla zastavena exekuce povolena na služné dlužníka, státního zaměstnance, soud první stolice zamítl, rekursní soud k rekursu finanční prokuratury exekuci zastavil. **D ů v o d y:** Rekursu dlužno přiznati oprávněnost. Dle §u 295 ex. ř. může veřejný úřad, poukazující plat, v tomto případě zemské finanční ředitelství v Brně, má-li za to, že vedení exekuce odporuje zákonným předpisům, soudu podati oznámení o nepřipustnosti exekuce a rekurssem napadnutí zákaz placení. Dle §u 39 druhý odstavec ex. ř. jest považovati takové úřední oznámení za návrh na zastavení exekuce. V tomto případě zemské finanční ředitelství oznámilo soudu, že požitky žalovaného, jež byly zabaveny a přikázány, nedosahují existenčního minima 6.000 Kč, čímž jest zjištěno, že byla exekuce vedena na věc (pohledávku), která dle platných předpisů jest z exekuce vyloučena, a tu dle výslovného předpisu §u 39 čís. 2 ex. ř. jest exekuci zastaviti.

N e j v y š š í s o u d změnil napadené usnesení v ten rozum, že odmítl rekurs finanční prokuratury pro opožděnost.

D ů v o d y:

Vymáhající věřitel jest v právu, pokud uplatňuje, že rekurs finanční prokuratury měl býti odmítnut jako opožděný. Usnesení prvního soudu bylo zemskému finančnímu ředitelství v Brně doručeno 27. října 1925, rekurs proti němu byl finanční prokuraturou podán teprve 25. listopadu 1925, tedy po uplynutí zákonné osmidenní lhůty rekursní. Zcela nerozhodno jest, že podle tvrzení finanční prokuratury došlo jí soudní usnesení teprve 21. listopadu 1925, neboť její názor, že rekursní lhůta počíná

teprve dnem, kdy ona o něm zvěděla a že mělo být doručeno přímo jí, nemá v zákoně opory. Podle třetího odstavce §u 1 služební instrukce pro finanční prokuratury ze dne 9. března 1898, čís. 41 ř. zák. zůstaly v platnosti zvláštní předpisy o tom, pokud mohou v soudním řízení a jmenovitě v řízení exekučním jednati za erár vedle finanční prokuratury i jiné úřady, takovým zvláštním předpisem pak jest i § 295 ex. ř., jímž byly veřejné úřady, poukazující služební požitky, zmocněny, by podávaly soudům přímo zprávy o nepřípustnosti povolené exekuce na služební platy, jakož i rekursy proti povolením takových exekucí. Z toho plyne, že exekuční soud postupoval správně, když zamítavé rozhodnutí o návrhu zemského finančního ředitelství na zrušení exekuce doručil tomuto ředitelství, a že lhůta k rekursu musí se počítati ode dne doručení zemskému finančnímu ředitelství. Důsledně ustanovuje také § 4 min. nařízení ze dne 24. října 1897, čís. 250 ř. zák., že, má-li být podán rekurs, má poukazující úřad zaslati doručené mu soudní usnesení neprodleně finanční prokuratuře. Dovolacímu rekursu bylo vyhověno proto potud, že rekurs finanční prokuratury byl jako opozděný odmítnut (§§ 78 ex. ř., § 526 c. ř. s.), což má podle §u 74 ex. ř. za následek, že musily být vymáhajícimu věřiteli přisouzeny útraty dovolacího rekursu jako další útraty exekuční.

Odmítnutím rekursu finanční prokuratury není ovšem nic získáno ve věci samé. Zůstává sice nedotčeným usnesení prvního soudu, že se návrh na zrušení exekuce zamítá, poněvadž vymáhající věřitel se vyslovil proti tomu, a že se dlužník poukazuje na pořad práva, tím však není vyřízeno oznámení zemského finančního ředitelství, že dlužník nemá exekučního minima 6000 Kč. Z předpisu §u 16 ex. ř., že soud pokračuje v povolené exekuci z úřední povinnosti, a z ustanovení §u 39 první odstavce čís. 2 a druhý odstavce ex. ř., pak §u 295 ex. ř., že se exekuce na oznámení úřadu poukazujícího plat musí zrušiti, jest-li vedena na služební požitky, které jsou vyloučeny z exekuce, plyne, že exekuční soud byl a jest posud povinen zprávu zemského finančního ředitelství vyřídití vlastním rozhodnutím, zda a ohledně kterých služebních požitků zůstává povolená exekuce v platnosti. Veřejné úřady, poukazující plat, nemohou být soudem ponechány v pochybnostech, mohou-li zaměstnanci nějakou část jeho požitků zadržovati ve prospěch vymáhajícího věřitele. Nelze souhlasiti s názorem vymáhajícího věřitele, sdíleným patrně i prvním soudem, že by rozřešení těchto pochybností mohlo zůstatí vyhrazeno případnému sporu dle §u 308 ex. ř., tím méně s dovolacím rekusem, že by povolená exekuce neměla být zrušena ani tehdy, kdyby dlužník toho času neměl exekučního minima, poněvadž jeho plat může být později zvýšen. Takovéto vedení exekuce jaksi do zásoby zákon nezná. Pouhé oznámení zemského finančního ředitelství, že požitky žalovaného nedosahují po srážce daně z příjmu a pensijního příspěvku existenčního minima 6000 Kč, není ovšem vzhledem k tomu, že vymáhající věřitel popírá jeho správnost, dostatečným podkladem pro rozhodnutí. Bude na exekučním soudu, by dotazem u zemského finančního ředitelství podrobně vyšetřil jednotlivé služební požitky dluž-

hikovy, jakož i co se mu z nich sráží, a podle výsledků tohoto šetření a zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 sb. z. a n. rozhodl, zda a ohledně kterých požitků zůstává povolená exekuce v platnosti, či zda se zrušuje.

Čís. 5677.

Na základě doručení oznámení dle řádu 9 odpůrčího zákona nelze povolití knihovní poznámku zamýšleného odporu proti právnímu jednání, nýbrž vyžaduje se skutečné podání odpůrčí žaloby.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1926, R II 3/26.)

Na základě doručení oznámení podle řádu 9 odpůrčího řádu domáhal se věřitel povolení knihovní poznámky zamýšleného odporu proti právnímu jednání. Soud první stolice poznámku povolil, rekursní soud žádost zamítl. Důvody: Pouhé oznámení věřitele, že zamýšlí jednání dlužníka odporovati, nestačí ještě k tomu, by na základě doručení tohoto oznámení dle řádu 9 odp. zákona bylo možno povolití knihovní poznámku zamýšleného odporu proti právnímu jednání. Takováto poznámka předpokládá skutečné podání žaloby odpůrčí, která zde dosud podána není (§ 20 odp. zák.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podle řádu 20 odpůrčího řádu může k odporu oprávněný, odporuje-li žalobou, žádati u procesního soudu za poznámku žaloby ve knihovních vložkách, ve kterých jest ku provedení odpůrčího nároku zapotřebí vykonati zápisy, a má tato poznámka za následek, že rozsudek o odpůrčí žalobě působí i proti osobám, které nabyly po poznámce knihovních práv. Taková knihovní poznámka odpůrčí žaloby jest zatímčným opatřením svého druhu, o kterém neplatí ustanovení exekučního řádu. Z uvedeného předpisu plyne, že předpokladem žádosti o poznámku žaloby jest nezbytně, by skutečně byla podána odpůrčí žaloba. Jde nyní o to, zdali oznámení úmyslu odporovati podle řádu 9 odpůrčího řádu může býti kladeno na roveň podání odpůrčí žaloby. Otázku tuto dlužno se zřetelem na podstatné rozdíly ve předpokladech právních účinků a v zákonodárných účelech obou uvedených právních ústavů zodpověděti záporně. Kdežto účelem předpisu řádu 9 odpůrčího řádu jest, by byla prodloužena lhůta k odporu u pohledávek ještě vykonatelnými se nestavších, pokud se týče, že se ještě neobjevilo, že exekuce na dlužníkovu jmění nevedla k úplnému uspokojení věřitelovu, nebo, že k němu nepovede, jest účelem předpisu řádu 20 odpůrčího řádu, by žalobou uplatněný nárok odpůrčí zajištěn byl i proti osobám, které nabyly po poznámce knihovních práv. Předpokladem povolení poznámky podané žaloby odpůrčí je právě její podání, ale také, by